



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Ус 2/2025
03.03.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелене Ивановић, председника већа, Бранка Станића и Бранислава Босиљковића, чланова већа, са саветником Мирелом Костадиновић, као записничарем, решавајући сукоб надлежности између Вишег суда у Новом Саду и Управног суда, у предмету АА из ..., кога заступа Етински Биљана, адвокат из ..., против тужене Покрајинске владе Аутономне покрајине Војводине–Нови Сад, ради поништаја решења број 022-668/2021 од 05. 01.2022. године, у правној ствари именовања директора јавног предузећа, у нејавној седници већа одржаној дана 03.03.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овој правној ствари стварно и месно **НАДЛЕЖАН ЈЕ** Виши суд у Новом Саду.

Образложење

Виши суд у Новом Саду поднео је захтев за решавање сукоба надлежности са Управним судом који се решењем III-5 У 7575/22 од 02.10.2024. године огласио стварно ненадлежним за поступање по тужби АА из ... против тужене Покрајинске владе Аутономне покрајине Војводине ради поништаја решења број 022-668/2021 од 05.01.2022. године којим се ББ, мастер економиста, именује за директора Јавног водопривредног предузећа „Воде Војводине“ Нови Сад, на период од четири године, те да ће се решење објавити у „Службеном гласнику РС“, „Службеном листу АП Војводине“ и на интернет страници Покрајинске владе www.vojvodina.gov.rs.

Решавајући настали сукоб надлежности на основу одредбе члана 32. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 10/23), Врховни суд налази да је за поступање по тужби у овој правној ствари надлежан Виши суд у Новом Саду.

Одредбом члана 31. став 1. Закона о уређењу судова прописано је да Управни суд суди у управном спору.

Према одредби члана 25. став 1. тачка 8) Закона о уређењу судова виши суд, поред осталог, суди у првом степену, у спору поводом избора и разрешења органа правног лица ако није надлежан други суд.

Одредбама члана 3. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, број 111/09), прописано је да у управном спору суд одлучује о законитости коначних управних аката, осим оних у погледу којих је предвиђена другачија судска заштита (став 1); у управном спору суд одлучује и о законитости коначних појединачних аката којима се решава о праву, обавези или на закону заснованом интересу, у погледу којих у одређеном случају законом није предвиђена другачија судска заштита (став 2); суд у управном спору одлучује и о законитости других коначних појединачних аката када је то законом предвиђено (став 3). Одредбом члана 4. истог закона прописано је да управни акт, у смислу овог закона, јесте појединачни правни акт којим надлежни орган, непосредном применом прописа, решава о одређеном праву или обавези физичког или правног лица, односно друге странке у управној ствари. Одредбом члана 5. Закона о управним споровима прописано је да управна ствар, у смислу овог закона, јесте појединачна неспорна ситуација од јавног интереса у којој непосредно из правних прописа произилази потреба да се будуће понашање странке ауторитативно правно одреди.

Одредбама Закона о јавним предузећима („Службени гласник РС“, бр. 15/16 и 88/19) прописано је: да је јавно предузеће предузеће које обавља делатност од општег интереса, а које оснива Република Србија, аутономна покрајина или јединица локалне самоуправе (члан 3. став 1); да ако јавно предузеће оснива аутономна покрајина, акт о оснивању јавног предузећа доноси скупштина аутономне покрајине, која врши права оснивача (члан 5. став 2); да су органи јавног предузећа надзорни одбор и директор (члан 15); да директора јавног предузећа чији је оснивач аутономна покрајина именује орган одређен статутом аутономне покрајине, на период од четири године, на основу спроведеног јавног конкурса (члан 24. став 2).

Покрајинском скупштинском одлуком о Јавном водопривредном предузећу „Воде Војводине“ („Службени лист АПВ“, бр. 53/16 и 8/19) прописано је да је оснивач Јавног водопривредног предузећа „Воде Војводине“ Аутономна покрајина Војводина и да права оснивача врши Покрајинска влада уколико овом одлуком није другачије одређено (члан 3. ст. 1. и 2), а директора овог Јавног предузећа именује Покрајинска влада на период од четири године, на основу спроведеног јавног конкурса по поступку утврђеном законом и овом одлуком (члан 26. став 1).

Покрајинском скупштинском одлуком о Покрајинској влади („Службени лист АПВ“, 37/14) прописано је да Покрајинска влада именује односно предлаже директоре, чланове управних и надзорних одбора фондова, установа и других организација у складу са законом (члан 32. став 1).

Из цитираних прописа произлази да оснивач јавног предузећа акт о именовању директора јавног предузећа доноси у вршењу оснивачких права, а не у вршењу власти, односно јавних овлашћења, што значи да се ради о акту пословања, а не управном акту донетом у управној ствари у смислу одредаба чл. 3, 4. и 5. Закона о управним споровима.

Стога, у конкретном случају Покрајинска влада АП Војводине је оспорено решење о именовању директора Јавног водопривредног предузећа „Воде Војводине“ Нови Сад донела у вршењу оснивачких права које има као оснивач овог јавног предузећа, а не као орган власти у вршењу јавних овлашћења због чега је оспорени акт о именовању директора јавног предузећа акт пословања, а не управни акт.

Имајући у виду све наведено као и то да је одредбом члана 25. став 1. тачка 8) Закона о уређењу судова прописано да виши суд суди у споровима поводом избора и разрешења органа правних лица, а да ниједним другим законом па ни Законом о јавним предузећима (одредба члана 48. став 6. прописује управни спор само против решења о разрешењу директора јавног предузећа), није прописана надлежност другог суда у споровима поводом именовања директора јавног предузећа, то је по становишту Врховног суда за одлучивање у споровима поводом именовања директора јавног предузећа стварно надлежан виши суд, а на основу члана 4. став 1. тачка 14) Закона о седиштима и подручјима судова и јавних тужилаштва („Службени гласник РС“, број 101/2013), месно је надлежан Виши суд у Новом Саду.

Са изнетих разлога, Врховни суд је применом одредбе члана 32. став 2. Закона о уређењу судова, решио као у диспозитиву овог решења.

РЕШЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ
дана 03.03.2025. године, Ус 2/2025

Записничар
Мирела Костадиновић,с.р.

Председник већа – судија
Јелена Ивановић,с.р.

За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић